

ZELENJAVA – KRIZO IMAVA!

Katja Laußegger

Z nagajivim slovarčkom sadnih, zelenjavnih
in zeliščnih vrst ter pobarvankami!

Mohorjeva
Celovec

Katja Laußegger

ZELENJAVA – KRIZO IMAVA!

Mohorjeva
Celovec

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
821.112.2(436)-93-1
087.5

LAUSSEGGGER, Katja

Zelenjava - krizo imava! / Katja Laußegger ; [ilustracije Katja Laußegger
v sodelovanju z Marion Laußegger ; prevod iz nemščine Boštjan Dvořák].
- Celovec : Mohorjeva = Hermagoras, 2026

Prevod dela: Die Gemüsekrise

ISBN 978-3-7086-1410-6
COBISS.SI-ID 279871235

© izvirnika Die Gemüsekrise: Katja Laußegger

Katja Laußegger: Zelenjava – krizo imava!

Ilustracije: Katja Laußegger v sodelovanju z Marion Laußegger

Prenos iz nemščine: Boštjan Dvořák

Oblikovanje: ilab crossmedia kg

Uredništvo: Adrian Kert

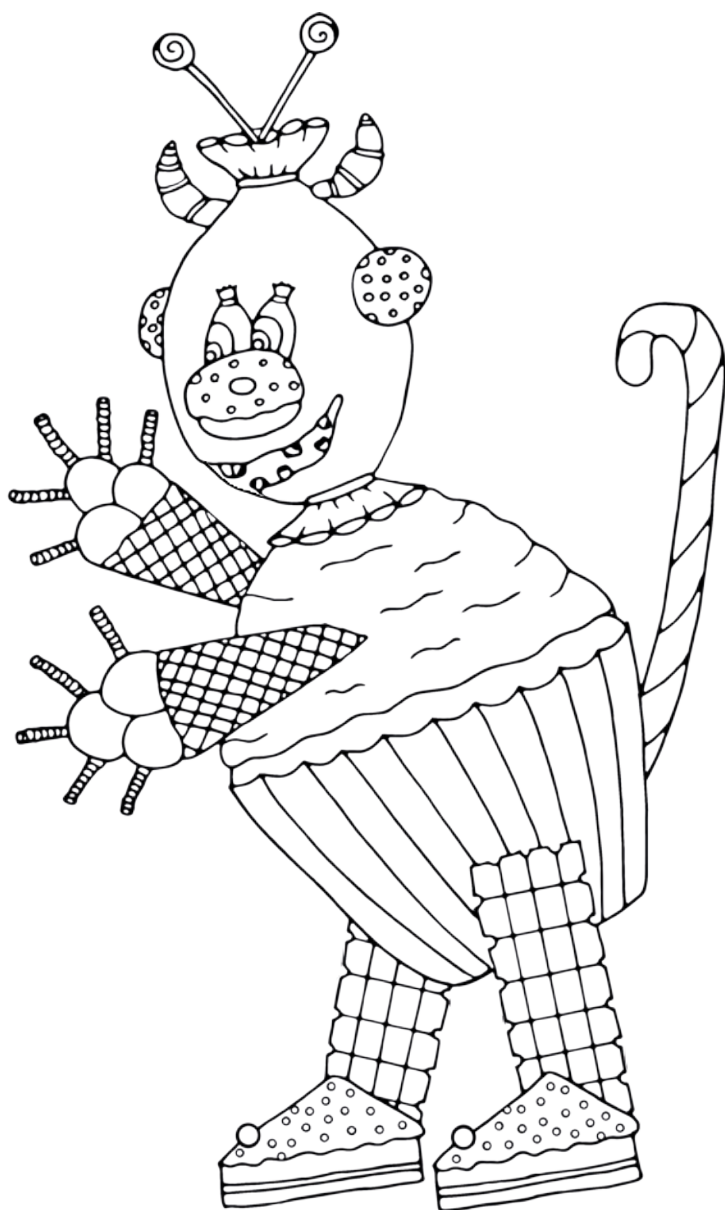
© izdaje 2026: Mohorjeva založba, Celovec

Založila in izdala: Mohorjeva/Hermagoras GmbH, založba, 2026

1. naklada: 600

Cena: € 24,90

ISBN 978-3-7086-1410-6

POSVETILO

To knjižico posvečam vsem otrokom, ki so v šolskem letu 2016/17 obiskovali dijaški dom „Villa Kunterbunt“ v Ebenthalu.
Hvala za čudovite, nepozabne ure, ki sem jih preživela z vami!

Naj se zahvalim tudi svoji sestri Marion, ki me je, zlasti pri ilustriranju, podpirala s svojo ustvarjalnostjo in dobrimi nasveti!

To otrok je zgodbe naše, deklica z imenom Nada:

Žal pa sadje ji ne paše, zelenjave nima rada.

Zjutraj spet v šolo mora in zato kot po navadi
jo s poljubčkom mama Zora prebudi – in reče Nadi:
„Dobro jutro, srčece, vstani, pridi v kuhinjo,
slasten zajtrk čaka te,” k polni mizi vabi jo.
„Le obleci se, poglej, zunaj sonce se smeji,
dobro okrepčaj se prej, da zbistri se glava ti!”
„Zajtrk? Njam ...“, se veseli, „to veselje je, juhu!”
Po stopnicah odhiti, brž za mizo – je že tu.

Ampak zajtrk – čudna reč – koščki sadja med kosmiči –
Nadi ni preveč všeč – in upre se ji pri priči.
Da pa vse je le še huje, v lončku čaj na njeni levi
iz zelišč je – obupuje, “beee!” se utrga ubogi revī.
Mati pred začetkom dneva na načine si stotere
z zdravo hrano prizadeva le za zdravje svoje hčere.
A kaj takega pojesti? To so pač izvidi slabi!
Mama, pri najboljši vesti – tvoji hčeri jed se gabi.

Koščki sadja, čaj in müsli – to je vse slabó gotovo,
si zgroženo Nada misli – in pogrunta finto novo!
Ko se mama stran obrne, vrže zajtrk v smeti
in se, dokler se ne vrne, baše s sladkarijami.
Da slučajno ne odkrila mamica bi sadne kaše,
vsa zavržena jedila prav globoko v koš pobaše.

Sadje danes spet, kot vedno, del bo šolske malice –
jabolko da mama zgledno za odmor – in redkvice.
Stekleničko vode zraven ji, da v grlu suše ni,
šunko, ajdov kruh naraven, polnozrnat, priloži.
Tak obed je zdrav in pester, v šolo vitaminov vzame
si s seboj za cel orkester, ko si torbo da na rame.

Nega zob, ji mama pravi, dan na dan ob uri isti,
da ostanejo vsi zdravi, zjutraj in zvečer koristi.
Vendar svojeglavi Nadi je prav zoprna krtačka,
vedno se v kopalni kadi rajši z račkami igračka.

Med odmorom se po šoli in dvorišču banda drenja,
ko podijo se okoli, Nada, kar ima, zamenja.
Redkvice in kruh s pašteto, jabolko? Ah, dajte no!
Hrana boljša je, presneto, ki sošolci jo jedo.
Svojo malico ponudi, da kaj drugega dobi –
zanjo se pogodi tudi za lep kupček sladkarij.

Ko pa se pouk konča, Nada že domov hiti;
ker jo žene lakota, znajde brž se v kuhinji.
Mama nekaj v loncu meša in veselo se smehlja;
skuhala je, hčer pogreša – čaka bučna juhica.
V njej so zbrane vse vrtnine in zelišč kar mrgoli,
da se vsem cedijo sline, saj na moč lepo diši!
Prvi jedi naj sledila zelenjavna bi obara –
Nada se je kar zgrozila, ona teh jedi ne mara!
Za posladek sadje čaka, vse že v skledi zbrano je,
„Jojmene, nadloga taka!“ misli si, „joj, to pa ne!“

Nadi že zmanjkuje teka – kaj storiti je siroti?
Mama tega sploh ne šteka; zelenjava v jedi moti!
Boljše kot zelena gošča pač bile bi sladkarije.
Z njimi vendar – to zadošča – mama mizo naj prekrije!
Da rastlinje jesti mora, je tegoba njene hčere;
da ne stre je ta pokora, druge nima več izbire ...

Ko se mobi oglasi in ga mama živčno išče,
smukne Nada – en, dva, tri – brž s kosilom na stranišče.
Z bučno juho k školjki plane – vsa okusna papica
skupaj s preostankom hrane in obaro tam konča.

Okno na skrivaj odpre; ker se dobri ji ne zdijo,
skozenj še vse sadeže v loku zmeče proč, adijo!
Tudi hitro laž obvlada – če bi mama jo vprašala,
kje je sadje, reče Nada: „S peclji sem ga pozobala.“
Spet se loti sladkarij in si baše jih v usta,
k sreči so ostale ji še iz šole, da jih hrusta ...
Njena šolska malica je zelo priljubljena,
zanjo vsak sošolec da ji prav rad kaj sladkega.

Nadi je zvečer slabo, res ji prav nič dobro ni –
trebuh jo boli zelo, bolečina se krepi!

Kot da to dovolj še ni, se splašijo še zobje.
Le zakaj se to godi? Pa vse huje jo bole!

